

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 391

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 11 iunie 2007

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 372 din 17 aprilie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 și art. 12 alin. (1) din Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării	2-3	Decizia nr. 415 din 3 mai 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. 2 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare	9-11
Decizia nr. 401 din 3 mai 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 ¹ din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării	4-6	Decizia nr. 416 din 3 mai 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 186 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	11-12
Decizia nr. 403 din 3 mai 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 57 alin. (7) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	6-7	Decizia nr. 426 din 10 mai 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă	12-14
Decizia nr. 410 din 3 mai 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 44 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	8-9	Decizia nr. 430 din 10 mai 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. 1 din Codul de procedură civilă	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 372**

din 17 aprilie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 și art. 12 alin. (1) din Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 și art. 12 alin. (1) din Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, excepție ridicată de Asociația pentru Apărarea Drepturilor Omului în România — Comitetul Helsinki, Manuela Ștefănescu și Marian Pancu în Dosarul nr. 10.840/1/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate apreciind că textele de lege criticate nu aduc atingere prevederilor constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 decembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 10.840/1/2005, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 și art. 12 alin. (1) din Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării.**

Excepția a fost ridicată de Asociația pentru Apărarea Drepturilor Omului în România — Comitetul Helsinki, Manuela Ștefănescu și Marian Pancu într-o cauză având ca obiect recursul împotriva sentinței civile prin care s-a respins cererea introdusă de autorii excepției prin care se solicita anularea Hotărârii Guvernului nr. 952/2003.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale criticate sunt contrare dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (4), ale art. 21 alin. (1), (2) și (3), ale art. 78 și ale art. 108 alin. (2) și (4), precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, arată că, „potrivit art. 3 din Legea nr. 415/2002, Guvernul poate emite hotărâri pentru punerea în aplicare a hotărârilor Consiliului Suprem de Apărare a Țării”, ceea ce contravine art. 108 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia

hotărârile Guvernului se emit exclusiv pentru organizarea executării legilor. Posibilitatea, instituită prin art. 12 alin. (1) din Legea nr. 415/2002, ca hotărârile Consiliului Suprem de Apărare a Țării să nu fie publicate „este contrară principiilor democratice elementare, prevăzute în art. 1 alin. (3) și (4) din Constituție, deoarece, pentru a fi respectate, actele normative trebuie să fie cunoscute”. Totodată, prin împiedicarea instanței de a lua cunoștință de conținutul hotărârii pe motiv că este secretă este încălcat dreptul la un proces echitabil garantat de art. 21 alin. (3) din Constituție și de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile legale criticate nu prevăd obligația Guvernului de a emite hotărâri în aplicarea hotărârilor Consiliului Suprem de Apărare a Țării, ci conferă acestui din urmă organism competența de a emite hotărâri, în exercitarea atribuțiilor cu privire la domeniul său de activitate, reglementat prin art. 119 din Constituție. Art. 12 alin. (1) din Legea nr. 415/2002 nu contravine dispozițiilor constituționale invocate, întrucât, potrivit art. 108 alin. (4) teza finală din Legea fundamentală, hotărârile care au caracter militar se comunică numai instituțiilor interesate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a textelor de lege criticate în raport cu dispozițiile art. 21, art. 78 și art. 108 alin. (2) și (4) din Constituție este neîntemeiată, iar a dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 415/2002 în raport cu art. 1 alin. (3) și (4) din Legea fundamentală este inadmisibilă. În acest sens, arată că nu poate fi reținută susținerea potrivit căreia art. 3 din Legea nr. 415/2002 aduce atingere art. 108 alin. (2) din Constituție, deoarece textul de lege criticat se referă la hotărârile Consiliului Suprem de Apărare a Țării, care sunt acte administrative, pe când art. 108 alin. (2) din Legea fundamentală se referă la hotărârile Guvernului, care sunt acte normative.

Prevederile art. 78 și ale art. 108 alin. (4) din Constituție nu sunt incidente în cauză, deoarece acestea se referă la publicarea în Monitorul Oficial și intrarea în vigoare a actelor normative adoptate de Parlament, respectiv de Guvern, pe când art. 12 alin. (1) din Legea nr. 415/2002 reglementează modul de semnare și comunicare a hotărârilor Consiliului Suprem de Apărare a Țării, precum și excepția de la comunicarea acestor hotărâri.

Susținerea potrivit căreia art. 12 alin. (1) din Legea nr. 415/2002 contravine prevederilor art. 1 alin. (3) și (4)

din Constituție este inadmisibilă, întrucât nu este motivată, așa cum prevede art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992.

Totodată, dispozițiile art. 21 alin. (1) și (3) din Legea fundamentală nu sunt incidente în cauză.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale, întrucât nu îngrădesc dreptul părților interesate de a avea acces la justiție, de a beneficia de un proces echitabil și de soluționare a acestuia într-un termen rezonabil. Totodată, acestea nu contravin nici prevederilor art. 108 alin. (1) și (4) din Constituție, de vreme ce, potrivit art. 108 alin. (4) teza finală din Legea fundamentală, hotărârile Consiliului Suprem de Apărare a Țării care au caracter militar se comunică numai instituțiilor interesate. Dispozițiile art. 1 alin. (3) și (4) și ale art. 78 din Constituție nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 și art. 12 alin. (1) din Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 494 din 10 iulie 2002.

Textele de lege criticate au următorul conținut:

Art. 3: *„În exercitarea atribuțiilor ce îi revin Consiliul Suprem de Apărare a Țării emite hotărâri, potrivit legii, care sunt obligatorii pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice la care se referă. Acestea răspund, în condițiile legii, de măsurile luate pentru punerea lor în aplicare.”*

Art. 12 alin. (1): *„Hotărârile Consiliului Suprem de Apărare a Țării se semnează de președintele acestuia și se comunică autorităților administrației publice și instituțiilor publice la care se referă, integral sau în extras, cu excepția celor pentru care se hotărăște altfel. Hotărârile care au caracter de secret de stat*

se comunică cu respectarea prevederilor legale privind protecția informațiilor clasificate.”

Aceste dispoziții sunt considerate de autorul excepției ca fiind neconstituționale în raport cu prevederile art. 1 alin. (3) privind principiile statului de drept și alin. (4) privind principiul separației puterilor în stat, ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) referitoare la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ale art. 78 privind intrarea în vigoare a legii și ale art. 108 alin. (2) și (4) privind actele Guvernului din Constituție, precum și ale art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea Constituțională reține următoarele:

Textele de lege criticate nu instituie obligația Guvernului de a emite hotărâri de aplicare a măsurilor adoptate de Consiliul Suprem de Apărare a Țării. Art. 3 și art. 12 alin. (1) din Legea nr. 415/2002 se referă numai la modul în care acesta își exercită atribuțiile stabilite prin art. 119 din Legea fundamentală. Nu poate fi reținută, așadar, raportarea textelor de lege criticate la prevederile art. 78 privind intrarea în vigoare a legii și art. 108 alin. (2) și (4) privind actele Guvernului din Constituție.

Nu poate fi primită nici critica potrivit căreia nepublicarea hotărârilor Consiliului Suprem de Apărare a Țării este contrară principiilor democratice prevăzute în art. 1 alin. (3) și (4) din Constituție. Constituția nu impune obligativitatea publicării hotărârilor, iar, potrivit Legii nr. 415/2002, acestea se comunică autorităților administrației publice și instituțiilor publice la care se referă, adică celor interesați și obligați să le pună în aplicare.

Importanța unora dintre aceste hotărâri, și anume a celor ce au caracter de secret de stat, impune comunicarea către autoritățile menționate anterior cu respectarea prevederilor legale privind protecția informațiilor clasificate. Această soluție legislativă este adoptată tocmai în vederea protejării intereselor statului de drept.

În sfârșit, prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil nu sunt incidente în cauză, întrucât textele de lege criticate nu reglementează raporturi între Consiliul Suprem de Apărare a Țării și persoane fizice, ci raporturi juridice între această autoritate și autoritățile administrației publice ori instituțiile publice interesate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și ale art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 și art. 12 alin. (1) din Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, excepție ridicată de Asociația pentru Apărarea Drepturilor Omului în România — Comitetul Helsinki, Manuela Ștefănescu și Marian Pancu în Dosarul nr. 10.840/1/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 aprilie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 401

din 3 mai 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40¹ din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40¹ din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, excepție ridicată de Rivita Handelsges MBH în Dosarul nr. 19.370/3/2005 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 282 D/2007, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de George Becali și Asociația salariaților de la Uzina Mecanică Drăgășani în Dosarul nr. 31.988/3/2006 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal răspunde, pentru George Becali, apărătorul acestuia, cu delegație la dosar. Se prezintă, de asemenea, consilierul juridic al părții Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului. Lipsește celălalt autor al excepției și celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 333 D/2007, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de George Becali în Dosarul nr. 37.000/3/2006 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal răspunde, pentru George Becali, apărătorul acestuia, cu delegație la dosar. Se prezintă, de asemenea, consilierul juridic al părții Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului. Lipsește cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor sus-menționate, având în vedere obiectul identic al excepțiilor ridicate.

Apărătorul autorului excepției George Becali, precum și consilierul juridic al părții Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului nu se opun conexării dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 282 D/2007 și nr. 333 D/2007 la Dosarul nr. 2.405 D/2006, care este primul înregistrat.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Avocatul autorului excepției solicită admiterea acesteia, arătând că problema de principiu care se pune este raportul dintre interesul general și cel particular. Astfel,

Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului este scutită de plata taxelor de timbru, ceea ce contravine prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, obiectul litigiului reprezentându-l un raport juridic de drept privat, iar nu unul de drept public. Din coroborarea art. 1 și 295 din Codul fiscal rezultă că taxele de timbru se fac venit la bugetul local, iar nu la bugetul de stat, astfel încât reprezentantul statului ar trebui să se comporte „ca un particular“. Pe de altă parte, textul de lege criticat contravine și principiului autonomiei locale reglementat de Carta europeană a autonomiei locale, ratificată de România prin Legea nr. 199/1997.

Consilierul juridic al părții Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului solicită respingerea excepției de neconstituționalitate și menținerea practicii Curții Constituționale în materie. În acest sens, depune copii de pe deciziile pronunțate anterior de Curte cu privire la textul de lege criticat. Totodată, mai arată că taxa de timbru se plătește la bugetul de stat, de unde se alocă apoi sume care ajung la bugetele locale.

Având cuvântul în replică, reprezentantul autorului excepției arată că, din moment ce legea face distincție între bugetul de stat și bugetele locale, atunci aceasta există și ar trebui să fie avută în vedere.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, apreciind că se impune păstrarea jurisprudenței Curții în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 24 noiembrie 2006, 14 februarie 2007 și 19 februarie 2007, pronunțate în dosarele nr. 19.370/3/2005 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială, nr. 31.988/3/2006 și nr. 37.000/3/2006 ale Tribunalului București — Secția a VI-a comercială, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40¹ din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, excepție ridicată de Rivita Handelsges MBH, de George Becali și de Asociația Salariaților de la Uzina Mecanică Drăgășani** în cauze având ca obiect un apel împotriva sentinței comerciale prin care s-a respins o acțiune în pretenții formulată de A.V.A.S., o acțiune în pretenții introdusă de A.V.A.S. și o acțiune în rezoluțiune a contractului de vânzare-cumpărare, acțiuni introduse de Oficiul Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie, care ulterior a fost comasat prin absorbție cu A.V.A.S.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia arată că textul de lege criticat este contrar dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2), ale art. 21 alin. (1)—(3) și ale art. 124 alin. (2). În acest sens, arată că, prin art. 40¹ din Legea nr. 137/2002, A.V.A.S. este scutită de la plata taxelor de timbru, spre deosebire de celelalte părți în proces, îngrădindu-se în acest mod accesul acestora la justiție.

George Becali și Asociația salariaților de la Uzina Mecanică Drăgășani, în calitate de autori ai excepției, mai

arată că dispozițiile legale criticate aduc atingere și prevederilor art. 11, 20, art. 120 alin. (1), art. 137 alin. (1) și art. 148 alin. (3) și (4) din Constituție, precum și celor ale Cartei europene a autonomiei locale, ratificată prin Legea nr. 199/1997, deoarece scutesc instituțiile statului de la plata taxelor de timbru care trebuie să ajungă la bugetele locale.

Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială apreciază că art. 40¹ din Legea nr. 137/2002 nu aduce atingere dispozițiilor constituționale invocate, așa cum a statuat și Curtea Constituțională în jurisprudența sa.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată, deoarece legiuitorul este suveran în acordarea de scutiri de la plata taxelor de timbru în considerarea unor situații deosebite în care se află părțile, iar acțiunile în cazul cărora operează scutirea sunt în strânsă legătură cu bugetul statului, fiind formulate pentru realizarea unui interes public.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40¹ din Legea nr. 137/2002 este inadmisibilă în raport cu dispozițiile art. 148 alin. (3) și (4) din Constituție și neîntemeiată în raport cu celelalte prevederi constituționale invocate în motivarea excepției, sens în care a statuat și Curtea Constituțională în jurisprudența sa.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile sunt constituționale, așa cum a statuat și Curtea în jurisprudența sa.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorii-raportori, susținerile apărătorului autorului excepției și ale consilierului juridic al A.V.A.S, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 40¹ din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 28 martie 2002, modificat prin art. I pct. 18 din Ordonanța Guvernului nr. 36/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 31 ianuarie 2004.

Textul de lege criticat are următorul conținut:

— Art. 40¹ din Legea nr. 137/2002: „*Cererile formulate de instituția publică implicată, în legătură cu calitatea de acționar la societățile comerciale aflate în portofoliul acesteia, cu procesul de privatizare, cu obligațiile decurgând din contractele de vânzare-cumpărare de acțiuni, cu obligațiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările*

ulterioare, sau de prezenta lege, cu executarea hotărârilor judecătorești și cu orice alte acte procedurale, efectuate de și pentru aceasta, sunt scutite de la plata taxelor judiciare de timbru și a timbrului judiciar, cauțiuni și orice alte taxe care se fac, potrivit legii, venit la bugetul de stat.”

Aceste prevederi sunt considerate de autorii excepției a fi contrare dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1)—(3) referitoare la accesul liber la justiție și ale art. 124 alin. (2) privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției. Totodată, George Becali și Asociația salariaților de la Uzina Mecanică Drăgășani, în calitate de autori ai excepției, mai arată că dispozițiile legale criticate aduc atingere și prevederilor constituționale ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 120 alin. (1) referitoare la principiile organizării administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale, ale art. 137 alin. (1) privind reglementarea prin lege a modului de formare, administrare, întreținere și control al resurselor financiare ale statului, ale unităților administrativ-teritoriale și ale instituțiilor publice și ale art. 148 alin. (3) și (4) privind prioritatea prevederilor tratatelor constitutive ale Uniunii Europene și a celorlalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu față de dispozițiile contrare din dreptul intern, precum și ale Cartei europene a autonomiei locale, ratificată prin Legea nr. 199/1997.

Examinând excepția, Curtea Constituțională reține următoarele:

Prevederile art. 40¹ din Legea nr. 137/2002 au mai format obiectul controlului de constituționalitate prin raportare la dispozițiile art. 16 alin. (1) și art. 21 alin. (1)—(3) din Legea fundamentală, Curtea respingând de fiecare dată excepția. Astfel, soluția și considerentele cuprinse în deciziile nr. 24 din 27 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 27 februarie 2004, și nr. 629 din 3 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 917 din 10 noiembrie 2006, își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru aceleași considerente nu poate fi primită nici critica privind încălcarea dispozițiilor art. 124 alin. (2) din Constituție privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției.

În ceea ce privește susținerea potrivit căreia textul de lege criticat scutește o instituție a statului de la plata taxelor de timbru care trebuie să ajungă la bugetele locale, ceea ce ar aduce atingere art. 11 și 20 din Legea fundamentală, prin raportare la dispozițiile Cartei europene a autonomiei locale ratificate prin Legea nr. 199/1997, precum și art. 120 alin. (1) și art. 137 alin. (1) din Constituție, Curtea observă că nici aceasta nu poate fi primită.

Principiul autonomiei locale se conturează printr-o serie de norme constituționale și legale, care nu exclud însă posibilitatea legiuitorului de a excepta de la plata taxelor (în speță taxa judiciară de timbru și timbrul judiciar) anumite autorități care, prin natura atribuțiilor lor, reprezintă interesele generale ale statului român. Astfel, potrivit art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2004, A.V.A.S. este instituție de specialitate a administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului. Atribuțiile acesteia, așa cum au fost stabilite de lege, servesc interesului general.

În final, Curtea mai reține că dispozițiile art. 148 alin. (3) și (4) din Legea fundamentală nu au incidență în speță.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40¹ din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, excepție ridicată de Rivita Handelsges MBH în Dosarul nr. 19.370/3/2005 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială, de George Becali și Asociația salariaților de la Uzina Mecanică Drăgășani în Dosarul nr. 31.988/3/2006 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială și de George Becali în Dosarul nr. 37.000/3/2006 al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 403

din 3 mai 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 57 alin. (7) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 57 alin. (7) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Vasile Mureșan în Dosarul nr. unic 5.658/117/2006 al Tribunalului Cluj — Secția penală.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, întrucât procurorul delegat are aceleași competențe ca și procurorul numit, iar actele sale nu sunt nule, deoarece sunt îndeplinite în baza unei delegări, ceea ce nu contravine dreptului la un proces echitabil.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 noiembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. unic 5.658/117/2006, **Tribunalul Cluj — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 57 alin. (7) din Legea nr. 303/2004**. Excepția a fost ridicată de Vasile Mureșan, inculpat într-o cauză având ca obiect săvârșirea

infracțiunii de înșelăciune, prevăzută de art. 215 alin. 1, 2, 3 și 5 din Codul penal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate, care, în baza delegării „administrative“, permit unui procuror de la un parchet inferior să dispună acte procesuale de competența unui procuror de la un parchet superior, încalcă efectivitatea dreptului acuzatului la un proces echitabil. Totodată, susține că pentru a avea capacitatea profesională de a-și desfășura activitatea la un parchet superior, procurorul trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 44—46 din Legea nr. 303/2004, iar această capacitate susține normele procesuale privind competența materială sau personală. Codul de procedură penală prevede excepții de la normele stricte de competență, dar în anumite limite, și, prin urmare, în ipoteza în care punerea în mișcare a acțiunii penale sau trimiterea în judecată au fost dispuse, prin delegare, de procurorul de la parchetul ierarhic inferior celui căruia îi revine competența de a efectua urmărirea penală, actele sunt lovite de nulitate absolută. De asemenea, normele privind statutul magistraților impun condiții restrictive în ceea ce privește mutarea temporară a acestora de la un organ judiciar la altul, iar unica ipoteză ce excedează acestor condiții restrictive este delegarea procurorilor. Astfel, aceasta se dispune de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, iar nu de către Consiliul Superior al Magistraturii; nu cunoaște o procedură specială și nu impune o analiză transparentă și o prezentare a datelor relevante privind cariera procurorului; nu există condiția restrictivă a delegării la un parchet la care procurorul ar avea dreptul să funcționeze.

Tribunalul Cluj — Secția penală și-a exprimat opinia în sensul că delegarea într-o funcție de execuție, chiar dacă se realizează de la un parchet inferior la unul superior, nu

contravine Constituției, deoarece delegarea este condiționată de existența unui deficit de personal care împiedică funcționarea deplină a parchetului, se poate realiza numai în interesul serviciului, iar procurorul delegat își exercită atribuțiile în structura Parchetului cu respectarea competențelor atribuite prin lege.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că dispozițiile legale criticate nu contravin art. 21 alin. (3) din Constituție, deoarece delegarea reprezintă exercitarea temporară a unor sarcini corespunzătoare atribuțiilor de serviciu. Exercitându-și funcția în condiții strict reglementate și pe o perioadă determinată, procurorul poate fi delegat la un parchet superior, cu atât mai mult cu cât această delegare poate rezulta din existența unor motive obiective, de exemplu deficit de personal, lipsa unor procurori etc.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale nu pun în discuție dreptul părților de a beneficia de un proces echitabil, precum și de judecarea cauzei de o instanță imparțială, independentă și într-un termen rezonabil. Oportunitatea delegării nu este cenzurabilă de instanța de judecată, rămânând exclusiv la latitudinea angajatorului. Delegarea, ca act de dreptul muncii, presupune modificarea locului muncii cu păstrarea celorlalte elemente ale contractului de muncă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 57 alin. (7) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Vasile Mureșan în Dosarul nr. unic 5.658/117/2006 al Tribunalului Cluj — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 57 alin. (7) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, având următorul cuprins: „*În interesul serviciului, procurorii pot fi delegați, cu acordul scris al acestora, inclusiv în funcții de conducere, de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, la parchetele din cadrul Ministerului Public pe o perioadă de cel mult 90 de zile într-un an*”.

Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) din Constituție și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil și la egalitatea armelor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile legale atacate pe calea excepției de neconstituționalitate nu contravin Constituției și nici Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Procurorii constituie un corp de magistrați care, în conformitate cu dispozițiile art. 132 alin. (1) din Legea fundamentală, își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic. Aceste principii funcționează indiferent de scara ierarhică pe care se află procurorul în cadrul Ministerului Public, indiferent de parchetul la care își exercită atribuțiile prevăzute de lege și indiferent de faptul dacă este titular al unui post în structura parchetului respectiv sau delegat de la un alt parchet.

În consecință, participarea la judecată a unui procuror delegat de la un alt parchet decât parchetul de pe lângă instanța investită cu judecarea cauzei nu este de natură să înlăture caracterul echitabil al procesului, procurorul având obligația să acționeze în toate cazurile fără părtinire, în litera și în spiritul legii.

În ceea ce privește pregătirea și capacitatea profesională a procurorilor care participă la activitatea de judecată, Curtea observă că aceste calități sunt condiții de numire și de menținere în funcție a oricărui magistrat, iar legea nu permite punerea lor în discuție în cadrul judecării unei cauze. Pentru remedierea greșelilor de judecată la care, eventual, a contribuit și activitatea procesuală desfășurată de procuror, părțile au deschis căile de atac prevăzute de lege.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 410

din 3 mai 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 44 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 44 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Dorin Lucian Grecu în Dosarul nr. 11.107/1/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde consilierul juridic Otilia Luiz, pentru Consiliul Superior al Magistraturii, cu delegație depusă în ședință, lipsă fiind autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Consiliului Superior al Magistraturii solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă, având în vedere prevederile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992. Pe fond, arată că dispozițiile criticate nu contravin principiului egalității în fața legii, iar legiuitorul a avut în vedere condițiile specifice de exercitare a fiecărei funcții, statutul specific, precum și modul de susținere a examenelor.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă, întrucât se tinde la completarea textului de lege criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 decembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 11.107/1/2006, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 44 alin. (2) din Legea nr. 303/2004**. Excepția a fost ridicată de Dorin Lucian Grecu într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului împotriva hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii de respingere a participării la concursul de promovare în funcții de execuție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate, care exceptează de la participarea la concurs a celorlalte categorii de persoane menționate în art. 33 alin. (1) și art. 86 din Legea nr. 303/2004, încalcă drepturile câștigate la data ocupării funcției de judecător, precum și principiul egalității care impune ca persoanele aflate în situații similare să nu fie tratate diferit, cu excepția cazurilor în care tratamentul diferențiat este obiectiv justificat. În

legătură cu acest aspect, invocă și dispozițiile art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare. Astfel, autorul excepției arată că a dobândit calitatea de magistrat definitiv în urma promovării concursului de admitere în magistratură, îndeplinind toate condițiile cerute de lege, printre care și vechimea minimă necesară în funcții juridice, având 7 ani în funcția de consilier juridic și concurând cu candidați care anterior au exercitat funcția de avocat. Aceștia din urmă fiind admiși la examenul de promovare, dispozițiile de lege criticate reprezintă o diferențiere făcută în raport cu profesia anterioară.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal și-a exprimat opinia în sensul că excepția este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, în adoptarea acestei soluții legislative ținându-se seama de două criterii, și anume: activitatea pe care o desfășoară avocatul este mai apropiată celei a judecătorului decât, spre exemplu, activitatea unui notar; modul de reglementare a statutului avocatului și admiterea în profesie presupun parcurgerea unor etape obligatorii de verificare a aptitudinilor și competenței profesionale. Astfel, judecătorul, avocatul, notarul sau alte categorii profesionale nu se află în aceeași situație juridică, nu au același statut și nu desfășoară aceeași activitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale nu contravin principiului egalității, care nu înseamnă uniformitate, iar susținerile autorului excepției se referă la o omisiune de reglementare, Curtea neavând competența de a completa textul criticat.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 44 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie

2005, având următorul cuprins: „*La calcularea vechimii prevăzute la alin. (1) se ia în considerare și perioada în care judecătorul sau procurorul a fost avocat.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în fața legii și ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, precum și ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la interzicerea discriminării și ale art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 44 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Dorin Lucian Grecu în Dosarul nr. 11.107/1/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 415

din 3 mai 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. 2 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. 2 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, excepție ridicată de Ana Czirjek în Dosarul nr. 1.678/320/2006 (nr. vechi 8.762/7.120/2006) al Judecătoriei Târgu Mureș.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, sens în care arată

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției dorește, în realitate, completarea dispoziției criticate din Legea nr. 303/2004 prin menționarea consilierilor juridici, ceea ce, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, este inadmisibil, întrucât Curtea se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu care a fost sesizată, neputându-le modifica sau completa.

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 44 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă.

că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.678/320/2006 (nr. vechi 8.762/7.120/2006), **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. 2 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare.** Excepția a fost ridicată de Ana Czirjek într-o cauză ce are ca obiect plângerea formulată împotriva Procesului-verbal de contravenție seria F nr. 0125200 din 11 iulie 2006 întocmit de Garda Financiară Mureș.

În motivarea excepției autorul acesteia susține că prin stabilirea unui plafon maxim al plăților în numerar pe care le pot efectua persoanele juridice și prin sancționarea cu amenzi disproporțional de mari a depășirii acestui plafon se acționează în folosul băncilor și al statului, încălcându-se principiul egalității în drepturi. În urma acestei discriminări, băncile câștigă, iar agenții economici pierd. Totodată,

această reglementare legală împiedică exercitarea activității economice și libera inițiativă, reprimându-se voința agentului economic de a-și stinge obligațiile și de a-și încasa creanțele în modul pe care îl consideră cel mai potrivit.

Judecătoria Târgu Mureș apreciază că excepția ridicată nu este întemeiată, întrucât dispozițiile de lege criticate se aplică fără nicio distincție între persoanele juridice de drept public sau de drept privat. Cât privește faptul că băncile primesc un comision pentru plățile efectuate prin decont bancar, arată că acest lucru ține de specificul activității bancare și reprezintă o plată a serviciilor efectuate, acest aspect nefiind contrar Constituției și neinstituind vreo discriminare. De asemenea, arată că accesul la o activitate economică și libera inițiativă se exercită în condițiile legii.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că principiul egalității nu înseamnă uniformitate, iar situații diferite pot impune și justifică instituirea unor regimuri juridice diferite. De asemenea, arată că art. 16 alin. (1) din Constituție se adresează cetățenilor, iar nu persoanelor juridice în raporturile cu alte persoane juridice. Cât privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 45 din Constituție, consideră că, de fapt, autorul excepției are în vedere aspecte de aplicare a legii, întrucât art. 5 alin. 2 lit. c) și art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 permit o largă marjă de apreciere din partea autorităților publice a sancțiunii ce poate fi aplicată.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, având în vedere că acestea nu instituie un tratament juridic diferențiat pentru agenții economici, ci se aplică tuturor în aceleași condiții. De asemenea, arată că accesul persoanei la o activitate economică și libera inițiativă sunt garantate de Constituție numai dacă se exercită în condițiile legii.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 5 alin. 2 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 31 ianuarie 1996, aprobată prin Legea nr. 131/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264

din 28 octombrie 1996, așa cum au fost modificate prin Ordonanța Guvernului nr. 26/1997 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 26 august 1997, și aprobată cu modificări prin Legea nr. 88/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 169 din 29 aprilie 1998, precum și prin Ordonanța Guvernului nr. 94/2004 privind reglementarea unor măsuri financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 803 din 31 august 2004, aprobată prin Legea nr. 507/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.080 din 19 noiembrie 2004.

Acest text de lege are următorul conținut:

Art. 5 alin. 2 lit. c): *„Prin excepție de la prevederile alineatului precedent persoanele juridice pot efectua plăți în numerar în următoarele cazuri: [...]*

c) plăți către persoane juridice în limita unui plafon zilnic maxim de 100.000.000 lei, plățile către o singură persoană juridică fiind admise în limita unui plafon zilnic în sumă de 50.000.000 lei. Sunt interzise plățile fragmentate în numerar către furnizorii de bunuri și servicii, pentru facturile a căror valoare este mai mare de 50.000.000 lei. Se admit plăți către o singură persoană juridică în limita unui plafon zilnic în numerar în sumă de 100.000.000 lei, în cazul plăților către rețelele de magazine de tipul Cash & Carry, care sunt organizate și funcționează în baza legislației în vigoare. Sunt interzise plățile fragmentate în numerar către astfel de magazine, pentru facturile a căror valoare este mai mare de 100.000.000 lei.“

În opinia autorului excepției, dispozițiile de lege criticate încalcă următoarele prevederi constituționale: art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 45 privind libertatea economică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că reglementarea legală a condițiilor în care persoanele juridice pot efectua zilnic plăți în numerar s-a impus pentru întărirea disciplinei financiare, prevenirea evaziunii fiscale, cât și pentru asigurarea circulației monetare în condiții optime. Aceste reglementări asigură îndeplinirea obligației statului, prevăzute de art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție, de a asigura *„protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară“*.

Dispozițiile de lege criticate se aplică în mod egal tuturor persoanelor juridice care efectuează plăți și încasări în numerar, fără privilegii și fără discriminări. Băncile, ca mijlocitori de plăți și încasări între agenți economici, nu se află în aceeași situație cu celelalte persoane juridice, iar comisionul reprezintă o plată pentru serviciile efectuate. În ceea ce privește pretinsa poziție privilegiată a statului, Curtea constată că art. 5 alin. 2 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 nu creează o situație privilegiată pentru stat, ci asigură îndeplinirea obligațiilor constituționale ce revin acestuia.

În sfârșit, Curtea reține că, potrivit prevederilor art. 45 din Constituție, accesul persoanei la o activitate economică și libera inițiativă pot fi exercitate numai în condițiile legii. Or, dispozițiile legale supuse controlului de constituționalitate nu îngrădesc în niciun fel exercițiul dreptului de acces la o activitate economică și nici al liberei inițiative, reglementând doar condițiile în care pot fi efectuate plățile și încasările în numerar.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. 2 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, excepție ridicată de Ana Czirjek în Dosarul nr. 1.678/320/2006 (nr. vechi 8.762/7.120/2006) al Judecătorei Târgu Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 416

din 3 mai 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 186 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 1 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 30.652/1/2005 (nr. vechi 4.118/2005), **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 186 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Interstock Exim” — S.R.L. din Pântășești, județul Bihor, cu prilejul soluționării recursului declarat împotriva Sentinței civile nr. 307/CA/2005-PI din 7 noiembrie 2005, pronunțată de Curtea de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 5.977/CA/2004.

În motivarea excepției autorul acesteia susține, în esență, că art. 186 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 încalcă principiul constituțional al libertății economice și contravine obligației statului de a asigura crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție. Astfel, consideră că textul de lege criticat, care prevede posibilitatea desființării și înlocuirii actului administrativ fiscal, permite efectuarea unor controale repetate la nesfârșit, ceea ce este de natură să bulverseze activitatea operatorului de comerț controlat și să creeze o stare de incertitudine în ceea ce privește situația obligațiilor sale față de stat până când se vor cunoaște rezultatele noului control fiscal.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. Astfel, arată că, în speță, nu este

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 186 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Interstock Exim” — S.R.L. din Pântășești, județul Bihor, în Dosarul nr. 30.652/1/2005 (nr. vechi 4.118/2005) al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă consilierul juridic Oana Scrobota, pentru partea Agenția Națională de Administrare Fiscală. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Agenției Naționale de Administrare Fiscală solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, considerând că textul de lege criticat nu aduce atingere dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției. În acest sens, arată că efectuarea controalelor fiscale nu poate avea loc oricând și oricum, ci numai în condițiile limitativ prevăzute de titlul VII — Inspekția fiscală din Codul de procedură fiscală. De asemenea, consideră că nu poate fi vorba de împiedicarea în vreun fel a desfășurării activității unui contribuabil, iar dacă se încheie un act de control care este considerat nelegal de către societate, aceasta are la dispoziție calea de atac a contestației.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, sens în care arată că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.

vorba de o problemă de constituționalitate, ci de aplicare a legii.

Avocatul Poporului consideră că art. 186 alin. (3) din Codul de procedură fiscală este constituțional, întrucât nu conține dispoziții care afectează dreptul persoanei fizice de a dobândi o proprietate ori de a folosi și de a dispune liber de proprietatea sa. De asemenea, arată că textul de lege criticat nu reprezintă altceva decât o valorificare în plan legislativ a exercitiului libertății economice, care trebuie să se desfășoare însă în limitele prevăzute de lege. În sfârșit, consideră că acest text de lege asigură integrarea agenților economici în cadrul general stabilit de dispozițiile art. 135 din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 186 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 863 din 26 septembrie 2005, text de lege potrivit căruia: „*Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ*

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 186 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Interstock Exim” — S.R.L. din Pântășești, județul Bihor în Dosarul nr. 30.652/1/2005 (nr. vechi 4.118/2005) al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 426

din 10 mai 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător

Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Tudorel Toader — judecător
Antonia Constantin — procuror
Daniela Ramona Marițiu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Monica Toderoiu în Dosarul nr. 9.123/271/2006 al Judecătoria Oradea, Societatea Comercială „BMC TRUCK & BUS” — S.A. din Popești-Leordeni în Dosarul nr. 5.929/94/2006 al Judecătoria Buftea, Societatea Comercială „TELESPORT INTERMEDIA” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 5.691/3/2007 al Tribunalului București — Secția comercială și Societatea Comercială „INDIAN ENGLAND” N.V. din Amsterdam în Dosarul nr. 8.750/2006 al Judecătoria Râmnicu Vâlcea.

La apelul nominal răspunde, pentru partea Societatea Română de Televiziune, avocatul Cristina Vlădescu, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 2D/2007, nr. 110D/2007, nr. 322D/2007 și nr. 488D/2007, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Avocatul Societății Române de Televiziune este de acord cu conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 488D/2007, nr. 322D/2007 și nr. 110D/2007 la Dosarul nr. 2D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, avocatul Societății Române de Televiziune solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența constantă a Curții Constituționale în această materie.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, face referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 decembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 9.123/271/2006, **Judecătoria Oradea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Monica Toderoiu.

Prin Încheierea din 23 noiembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 5.929/94/2006, **Judecătoria Buftea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „BMC TRUCK & BUS” — S.A. din Popești-Leordeni.

Prin Încheierea din 27 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 5.691/3/2007, **Tribunalul București — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „TELESPORT INTERMEDIA” — S.R.L. din București.

Prin Încheierea din 18 decembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 8.750/2006, **Judecătoria Râmnicu Vâlcea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „INDIAN ENGLAND” N.V. din Amsterdam.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prin interdicția impusă instanței de judecată de a nu face aprecieri de fond se îngreșează dreptul părților de a-și susține poziția asupra problemelor de fapt și de drept incidente în cauză. De asemenea, se susține că prin reglementarea procedurii ordonanței

președințiale, care poate fi dată în unele cazuri fără citarea părților, ori cu prescurtarea termenului de citare, se creează riscul unei defavorizări evidente a uneia dintre părțile din proces, reclamantul având o poziție privilegiată.

Judecătoria Oradea arată că prin procedura reglementată de dispozițiile de lege criticate se creează o posibilitate în plus pentru cel vătămat într-un drept legitim de a se adresa justiției, prin cererea de ordonanță președințială, în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

Judecătoria Buftea arată că prin dispozițiile de lege criticate se reglementează o procedură specială ce poate fi folosită în cazuri de urgență, fără a se aduce atingere principiului nediscriminării, deoarece orice persoană interesată poate promova cereri în justiție în baza acestui text de lege.

Tribunalul București — Secția comercială arată că prin procedura de urgență instituită de art. 581 din Codul de procedură civilă nu numai că nu se aduce vreo îngreșire dreptului persoanelor de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor legitime ale acestora, ci, dimpotrivă, se creează o posibilitate în plus pentru cel vătămat într-un drept legitim de a se adresa justiției, prin cerere de ordonanță președințială. Posibilitatea atacării cu recurs a ordonanței președințiale, ca și cea a contestării executării acesteia, prevăzută de art. 582 din Codul de procedură civilă, constituie un argument suplimentar în sensul deplinei respectări a dreptului la apărare.

Judecătoria Râmnicu Vâlcea arată că textul de lege criticat nu conține nicio prevedere prin care s-ar aduce atingere dreptului persoanei de a beneficia de un proces echitabil, legiuitorul putând institui, în considerarea unor situații particulare, reguli speciale de procedură, precum și modalități specifice de exercitare a drepturilor procedurale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că prin procedura de urgență instituită de art. 581 din Codul de procedură civilă nu numai că nu se aduce vreo îngreșire dreptului oricărei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, ci, dimpotrivă, se creează o posibilitate în plus pentru cel vătămat într-un drept legitim de a se adresa justiției, prin cerere de ordonanță președințială, și aceasta în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări. Posibilitatea atacării cu recurs a ordonanței președințiale, ca și cea a contestării executării acesteia, prevăzută de art. 582 din Codul de procedură civilă, constituie un argument suplimentar în sensul deplinei respectări a dreptului la apărare.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, face referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de

judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 581 și 582 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 581: „*Instanța va putea să ordone măsuri vremelnice în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.*

Cererea de ordonanță președințială se va introduce la instanța competentă să se pronunțe asupra fondului dreptului.

Ordonanța va putea fi dată și fără citarea părților și chiar atunci când există judecată asupra fondului. Judecata se face de urgență și cu precădere. Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordonanței se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.

Ordonanța este vremelnică și executorie. Instanța va putea hotărî ca executarea să se facă fără somație sau fără trecerea unui termen.“

— Art. 582: „*Ordonanța este supusă recursului în termen de 5 zile de la pronunțare, dacă s-a dat cu citarea părților, și de la comunicare, dacă s-a dat fără citarea lor.*

Instanța de recurs poate suspenda executarea până la judecarea recursului, dar numai cu plata unei cauțiuni al cărei quantum se va stabili de către aceasta.

Recursul se judecă de urgență și cu precădere, cu citarea părților. Dispozițiile art. 581 alin. 3 referitoare la amânarea pronunțării și redactarea ordonanței sunt aplicabile.

Împotriva executării ordonanței președințiale se poate face contestație.“

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, art. 24 referitoare la dreptul la apărare, art. 27 alin. (1) referitoare la inviolabilitatea domiciliului, art. 44 alin. (2) referitoare la garantarea și ocrotirea proprietății private, în mod egal de lege, indiferent de titular, art. 45 referitoare la libertatea economică, art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 57 referitoare la exercitarea drepturilor și a libertăților și art. 124 referitoare la înlăturarea piedicilor și ale art. 129 referitoare la folosirea

căilor de atac. De asemenea, se invocă încălcarea prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că art. 581 din Codul de procedură civilă a mai făcut obiectul controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 383 din 30 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.026 din 5 noiembrie 2004, s-a reținut că textul de lege criticat instituie o procedură specială potrivit căreia instanța de judecată poate dispune, prin ordonanță președințială, luarea unor măsuri cu caracter vremelnice a căror urgență este justificată de necesitatea evitării prejudicierii unor drepturi sau interese legitime. Ca atare, nu se poate reține contrarietatea dintre aceste dispoziții și cele ale art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece ele nu sunt aplicabile doar unei categorii de persoane, ci oricărei persoane aflate în situațiile menționate în ipoteza normei.

Referitor la critica privind încălcarea prevederilor art. 24 din Constituție, Curtea a constatat, de asemenea, că nici aceasta nu poate fi primită, întrucât prin procedura de urgență instituită de art. 581 din Codul de procedură civilă nu numai că nu se aduce vreo îngrădire dreptului persoanei la apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, ci, dimpotrivă, se creează posibilitatea pentru cel vătămat într-un drept legitim de a se adresa justiției în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări. Totodată, posibilitatea atacării cu recurs a ordonanței președințiale sau a contestării executării acesteia, posibilitate prevăzută de art. 582 din Codul de procedură civilă, constituie un argument în plus în favoarea deplinei respectări a dreptului la apărare.

Totodată, Curtea reține că invocarea de către autorii excepției a încălcării prevederilor art. 124 din Constituție nu are temei, întrucât instituirea unei proceduri speciale, urgente, cum este cea a ordonanței președințiale, nu este de natură să aducă atingere înlăturării în numele legii a justiției și, totodată, nici independenței judecătorilor și supunerii lor numai legii, principii fundamentale cuprinse în textul constituțional amintit.

În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 53 din Constituție, Curtea constată că acestea nu au incidență în cauză, deoarece textele de lege criticate nu restrâng exercițiul unor drepturi sau libertăți fundamentale și, prin urmare, nu se pune nici problema limitelor sau a proporționalității unei restrângeri.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Monica Toderoiu în Dosarul nr. 9.123/271/2006 al Judecătoriei Oradea, Societatea Comercială „BMC TRUCK & BUS” — S.A. din Popești-Leordeni în Dosarul nr. 5.929/94/2006 al Judecătoriei Buftea, Societatea Comercială „TELESPORT INTERMEDIA” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 5.691/3/2007 al Tribunalului București — Secția comercială și Societatea Comercială „INDIAN ENGLAND” N.V. din Amsterdam în Dosarul nr. 8.750/2006 al Judecătoriei Râmnicu Vâlcea.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 mai 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 430
din 10 mai 2007referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. 1
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Costel Jalbă în Dosarul nr. 21.060/3/2006 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal răspunde, pentru părțile Daniela Vollono și Alfredo Vollono, avocat cu delegație la dosar. Lipsește autorul excepției și cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează completul de judecată că telegrama prin care a fost citat autorul excepției a fost returnată. Pe plic s-a făcut mențiunea că destinatarul s-a mutat de la adresă.

Apărătorul părților Daniela Vollono și Alfredo Vollono și reprezentantul Ministerului Public consideră că procedura de citare este legal îndeplinită, și se impune aplicarea art. 98 din Codul de procedură civilă.

Curtea constată că procedura de citare este legal îndeplinită și dispune aplicarea art. 98 din Codul de procedură civilă.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Apărătorul părților solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Astfel, contestația în anulare este o cale extraordinară de atac, așa încât este firesc ca motivele pe care se poate întemeia să fie limitativ prevăzute de lege.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că se impune păstrarea jurisprudenței Curții în materie. Arată totodată că în speță nu are incidență cauza *Airey contra Irlandei* (1979).

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 6 octombrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 21.060/3/2006, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 318 alin. 1 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Costel Jalbă într-o cauză având ca obiect o contestație în anulare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 și 129. În acest sens, arată că

principiul accesului liber la justiție este încălcat, deoarece persoana nemulțumită de o hotărâre pronunțată de instanța de recurs are posibilitatea de a promova calea extraordinară de atac a contestației în anulare numai pentru motivele prevăzute în dispozițiile art. 318 alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Tribunalul București — Secția a III-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, legiuitorul limitând motivele de promovare a contestației în anulare, deoarece aceasta este o cale extraordinară de atac.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât accesul liber la justiție nu implică accesul la toate căile de atac și la toate structurile judecătorești. Totodată, impunerea unor condiții speciale în care se poate exercita contestația în anulare și limitarea admisibilității ei numai la deciziile instanței de recurs nu încalcă prevederile art. 129 din Constituție, ci constituie expresia aplicării acestora.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale deoarece accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate structurile judecătorești și la toate gradele de jurisdicție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile apărătorului părților Daniela Vollono și Alfredo Vollono, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 318 alin. 1 din Codul de procedură civilă, cu modificările aduse prin art. 1 pct. 53 din Legea nr. 219/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005, având următorul conținut: „*Hotărârile instanțelor de recurs mai pot fi atacate cu contestație când dezlegarea dată este rezultatul unei greșeli materiale sau când instanța, respingând recursul sau admitându-l numai în parte, a omis din greșeală să cerceteze vreunul dintre motivele de modificare sau de casare.*”

Aceste dispoziții sunt considerate de autorul excepției ca fiind neconstituționale în raport cu prevederile art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și ale art. 129 privitoare la folosirea căilor de atac din Legea fundamentală.

Examinând excepția, Curtea constată că asupra constituționalității prevederilor art. 318 alin. 1 din Codul de procedură civilă, prin raportare la dispozițiile art. 21 și 129 din Legea fundamentală, s-a pronunțat prin Decizia nr. 387

din 30 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.041 din 10 noiembrie 2004, în sensul respingerii acesteia.

Întrucât criticile de neconstituționalitate privesc, în esență, aceleași aspecte, și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele cuprinse în decizia menționată își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Costel Jalbă în Dosarul nr. 21.060/3/2006 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 mai 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

